

РЕШЕНИЕ

№ 2563

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **967** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Х. П., ЕГН [ЕГН], предявена чрез процесуален представител адв. Д. С. - САК, с посочен адрес: [населено място], [улица], ет.1, против РЕШЕНИЕ № 5251/21.12.2022г. на Софийски районен съд по АНД № № 20211110209269/2021, с което е ПОТВЪРДЕНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 42-0001331/20.05.2021г. издадено от директора на Регионална дирекция автомобилна администрация /РД АА/ С. към Изпълнителна агенция /ИА/ Автомобилна администрация /АА/, с което на касационния жалбоподател е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2000 лева по чл. 93, ал. 1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999г. на министъра на транспорта.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и необоснованост на оспореното решение. Сочи се, че са налице касационни основания за отмяна на решението по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. По същество се излагат съображения за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се поддържа разминаване между приетата фактическа обстановка и правната квалификация на деянието, неяснота в обозначаването на нормативните актове в НП, липсата на

доказателствена обезпеченост на обвинението, липсата на преценка дали нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС, съответно на това процесното наказателно постановление- отменено. Претендира се присъждането на разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът – С. Х. П. редовно призован, не се явява и не се представлява. В постъпила писмена защита се поддържа касационната жалба.

Ответникът - Директорът на Регионална дирекция автомобилна администрация, редовно призован, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационната жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

на първо място, следва да се съобрази, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо. Не са изтекли, както сроковете по чл.34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За основателността на касационната жалба се съобразява, че в производството пред СРС е установено, че на 19.03.2021г., около 10:30 часа, [населено място], в Столична община, по Републикански път I-б, касаторът управлявал специализиран товарен автомобил категория N3, марка „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Стандарт Лизинг“ ООД, извършва обществен превоз на товари- контейнер, като при проверка на документите, обслужващи превоза и документите на водача, жалбоподателят не представил на служител при РД "АА" С. копие на лиценз на Общността или Удостоверение за обществен превоз на товари на територията на страната. При справка в базата-данни на ИА "АА", се установило, че за това МПС от категория N3 изобщо не е издавано удостоверение за обществен превоз на товари или лиценз на Общността.

За извършеното административно нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ сер. А-2020 № 288098 от 19.03.2021г., за нарушение на чл.89, т.1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. на министъра на транспорта – за това, че водачът управлява товарен автомобил от категория N3, като в момента на проверката е без издадено удостоверение за обществен превоз на товари на Република България или копие на лиценз на Общността.

Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 42-0001331/20.05.2021г. от директора на РД "АА" С. към ИА "АА", с което на касационния жалбоподател е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2000 лева по чл. 93, ал. 1, т.1 ЗАвтП за нарушение на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. на министъра на транспорта.

СРС е приел, че няма разминаване между установената фактическа обстановка и правна квалификация на деянието, който извод, **НАСТОЯЩИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ** не споделя, съответно споделя направеното в тази връзка касационно основание.

Посочената за нарушена норма на чл.89, т.1 от Наредба №33 от 03.11.1999г. описва

различен фактически състав от посочения в чл.93, ал.1 т.1 от ЗАвтП, която последна норма освен санкцията съдържа и описание на деянието. Следва да се има предвид, че и двете нарушения имат за субект водач на ППС, който по чл.89, ал.1 от наредбата не представя при поискване лиценз, а по чл.93, ал.1 т.1 от закона -управлява превозното средство без наличието на такъв. Следователно разликата е в изпълнителното деяние- по чл.89, т.1 от наредбата е "не представя", а по чл.93, ал.1 т.1 от ЗАвтП -изобщо няма, т.е. не притежава. Различна е и сакцията - при нарушение на чл.89, ат.1 от наредбата е по чл.105 от ЗАвтП- 200лв., а при нарушението на чл.93, ал.1 т.1 от ЗАвтП сакцията е в самата норма 2000лв.. Видно от описанието на деянието отговорността на касатора е ангажирана за това, че няма лиценз, след като е направена справка в системата т.е. нарушението е на чл.93, ал.1 т.1 от закона, както и санкцията е по чл.93, ал.1 т.1 от закона, доколкото и нарушението, и санкцията са в нормата. Вместо да се посочи, правилната нарушена норма - в АУАН и в НП е отразена разпоредбата на чл.89, т.1 от Наредба 33/1999г.. Изложеното е съществено порцесуално нарушение и води до незаконосъобразност на НП.

С оглед изложеното след като не е достигнал до посочения извод, СРС е постановил неправилно съдебно решение, което следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 5251/21.12.2022г. на Софийски районен съд по АНД № 20211110209269/2021Г.,с което е потвърдено НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 42-0001331/20.05.2021г. издадено от директора на Регионална дирекция автомобилна администрация /РД АА/ С. към Изпълнителна агенция /ИА/ Автомобилна администрация /АА/, с което на касационния жалбоподател е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2000 лева по чл. 93, ал. 1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл. 89, т. 1 от Наредба № 33/03.11.1999г. на министъра на транспорта.

ВМЕСТО НЕГО

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 42-0001331/20.05.2021г..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.